

KONKURS

I begyndelsen af juli blev det private hjemmeplejefirma DFS erklæret konkurs. Infoa mødte nogle af de ramte medarbejdere en af de første svære dage præget af usikkerhed og søvnløshed.

TEKST OG FOTO ANNE GULDAGER

Kvinderne, der sidder i sofaerne rundt om det lille lave bord i lobbyen På 15. sal i kontorhotellet i Glostrup, sidder der bare. Under bordet ligger et brætspil, for et eller andet skal tiden jo gå med, men den energi, de plejer at have så rigeligt af, når de arbejder, rækker i dag ikke engang til en omgang brætspil.

En af dem har taget

hjemmebagte pandekager med, og hyggeligt ser det ud, men det er ikke rigtig nok til at holde hverken humøret oppe eller frustrationerne fra døren. Snakken går i stedet om, hvordan de skal skaffe penge til huslejen, og om de skal aflyse de ferier, der ellers ventede lige rundt om hjørnet.

INGEN LØN

De syv kvinder er nogle af de ca. 20 medarbejdere, der blev ramt, da det private

hjemmeplejefirma DFS, Din Flexible Service, begærede sig konkurs fredag den 30. juni, samme dag som lønnen skulle være gået ind på kontoen.

"Jeg fik det at vide af en borger, mens jeg stod og vaskede op. Borgeren var blevet ringet op af kommunen", fortæller hjemmehjælper Mariann Riberholdt-Nielsen.

Hendes kollega social- og sundhedshjælper Ghulbar Gormez bruger ordet "chok", da hun skal beskrive sin reaktion på konkursen, mens social- og sundhedsassistent Christel Madsen virker knap så overrumplet.

"Jeg synes, at jeg har oplevet så meget det her sted, selvom jeg kun har været her siden april. Jeg har ikke været i tvivl om, at det ville komme, men jeg troede ikke, at det ville ske nu", fortæller hun.

Men det gjorde det, og de syv kvinder sidder altså nu uden for administra-

tionskontoret til et firma, der ikke længere udbetaler dem løn.

De sidder der, fordi de skal. Så længe det kun er firmaet selv og ikke Sø- og Handelsretten, der har erklæret konkursen, er den ikke endegyldig. Kvinderne har derfor fulgt fagforeningens råd og er mødt op, selvom de er blevet forment adgang til kontoret og altså må sidde i lobbyen uden spor at tage sig til. Ligesom de også gjorde dagen før og dagen før den, fra klokken 7 om morgenen.

"Vi er vant til at arbejde fysisk hårdt og have travlt hele tiden. Nu sidder vi bare her og synker sammen. Det giver en voldsom uro i kroppen. Der har været rigtig mange tårer. Både på gaden og heroppe", fortæller Christel Madsen.

LIGGER VÅGEN

"Jeg har ikke sovet, siden det her skete. Jeg føler, at mit liv er gået i stå, og jeg har et barn, jeg skal tage mig

DFS

Din Flexible Service, DFS, blev etableret i 2001 og havde, da firmaet erklærede sig konkurs den 30. juni ca. 100 medarbejdere. 80 medarbejdere blev herefter virksomhedsoverdraget til søsterselskabet DSF Plus Aps, mens 20 medarbejdere mistede deres arbejde.

DFS servicerede borgere i Glostrup, Vallensbæk, Rødovre og Gladsaxe kommuner med personlig pleje og praktisk hjælp. Søsterselskabet DFS Plus ApS har fortsat driften i Høje-Taastrup, Albertslund og Brøndby.



TOMRUM. For medarbejderne var de første dage efter DFS' konkurs fyldt med frustrationer. De havde ikke noget job, men hvis de blev hjemme, kunne de anklages for udeblivelse. Tre dage gik der med venten i og udenfor det kontorhotel i Glostrup, hvor DFS' administration holder til - uden adgang til selve kontoret. Fra venstre Christina Lemark, Mariann Riberholdt-Nielsen, Josefine Bonk Andersen, Christel Madsen og Camilla Bülow.

KONKURS

► af", siger Ghlbar Gormez stille.

Det er især den manglende løn, der holder dem vågne, fortæller de samstemmende.

Selvom de er blevet forsikret om, at fagforeningen nok skal hjælpe

dem med anmeldelsen til Lønmodtageres Garantifond, så de kan få den manglende løn, nager usikkerheden.

Før Sø- og Handelsretten har talt, og konkursen er endegyldig, kan Lønmod-

tagernes Garantifond slet ikke inddrages. Og når det sker, er der en sagsbehandlingstid på flere uger. I den mellemliggende periode kan de låne penge af fagforeningen eller a-kassen. Men vel at mærke kun, hvis de er medlemmer, hvad langt fra alle konkursramte medarbejdere i DFS er.

Kvinderne fortæller om en kollega, der er på ferie i Tyrkiet med sine børn, og som nu kommer hjem til en periode uden indtægt og uden at være forsikret på nogen måde.

"Da jeg var under uddannelse, havde jeg ikke råd til at være medlem af fagforeningen og a-kassen, men jeg tog mig råd til det. Jeg ville aldrig turde stå alene uden at have nogen i ryggen", siger Camilla Bülow.

DÅRLIG SAMVITTIGHED

Mens vi sidder og taler, kommer en kollega i uniform forbi. Hun er blevet virksomhedsoverdraget til søsterselskabet DFS Plus, der har fortsat driften i tre kommuner. Hun har derfor stadig et job, men det er tydeligt, at konkursen også har ramt hende.

"Hvordan har I det? Har I ikke fået løn endnu?", spørger hun. Da hun får svaret, at nej, det har de ikke, og det får de ikke,

bryder hun sammen i gråd.

"Jeg ved, hvordan jeg ville have det, hvis det var mig selv, der ikke vidste, hvordan jeg skulle få penge til huslejen", græder hun og nikker voldsomt til spørgsmålet, om det giver hende dårlig samvittighed, at hun stadig har sit job, mens de ikke har.

Endnu en kollega i uniform kommer forbi. "Skynd dig at finde et andet job, inden det sker igen, og du skal opleve det samme som os, for det er simpelthen så hårdt!", advarer Ghlbar Gormez.

PAPIRARBEJDE

Pludselig ringer telefonen. Sø- og Handelsretten har erklæret firmaet konkurs, lyder beskeden, og kvinderne lyser op. Nu skal de bare vente på advokaten, der behandler konkursboet, og som kan give grønt lys til at pakke brætspil og pandekager sammen og gå hjem.

Ikke for at trille tommelfingre, men for at samle alt det, som fagforeningen skal bruge i forbindelse med anmeldelsen til Lønmodtageres Garantifond: Lønsedler, kørselsafregninger, udskrifter fra Feriekonto, oversigt over pensionsindbetalinger og så videre.

Når alt det er på plads, kan skuldrene falde ned igen, så de kan finde over-skud til det næste: At søge et nyt job.



KONKURSER I HJEMMEPLEJEN

Samme dag, som DFS gik konkurs, måtte også firmaet Pleje Plus fra Lolland kaste håndklædet i ringen – det var konkursnummer 48 og 49 siden loven om frit valg i hjemmeplejen kom i 2006.

Langt de fleste konkurser er indtrådt efter 2013, hvor en lovændring skærpede de private udbyderes konkurrence, hvilket presser prisen.

TROEDE, AT JEG VAR FÆRDIG MED DET PRIVATE

Helle Pultz troede, hun var færdig med det private, men sådan gik det ikke.

"Jeg tror ikke, jeg tør være i det private mere".

Infoa talte lige efter DFS' konkurs med Helle Pultz, der efter at have kørt i halvandet år som aftenvagter for DFS, var godt og grundigt rystet.

Godt nok havde hun bemærket, at det hele på det seneste havde virket lidt rodet, og at hun for eksempel hele tiden fik nye ruter. Men overordnet var hun glad for sit arbejde og især for sine

kolleger, og hun regnede også med, at hun sad sikkert i sadlen. "Jeg troede jo, at vi var så store, at der ikke kunne ske noget. 100 medarbejdere med aftaler i syv kommuner – det er da ikke nogen lille virksomhed, er det?".

TØR IKKE IGEN

Sammen med rystelsen kom vreden, men den forduftede hurtigt igen. "De er jo ikke onde, og de har ikke gjort det



Foto: Privat

Helle Pultz

her for at genere os. Det skal

nok gå", erklærede Helle Pultz allerede efter få dage, men med tilføjelsen "jeg tror ikke, at jeg tør være i det private mere".

Men dér kom hun til at tro om igen, og denne artikel måtte igennem en omskrivning, da redaktionen modtog en mail med en meget smilende smiley og denne besked: "Jeg starter nyt job i dag hos Aleris, meget mere i løn og meget større firma. Jeg er super glad".

VI GØR, HVAD VI KAN

Fagforeningen vil ikke fraråde medlemmerne at tage job i den private sektor.

"Vi gør alt, hvad vi kan for at hjælpe vores medlemmer, når en så ulykkelig situation indtræffer".

Sådan siger faglig sekretær Maria Kim Konstantinidou fra FOA Social- og Sundhedsafdelingen, hvor de ansatte har haft travlt med at hjælpe de medlemmer, der blev ramt af DFS' konkurs.

Fagforeningen hjælper med det omfattende papirarbejde i forbindelse med anmeldelsen til Lønmodtagernes Garantifond og med at yde lån, der kan dække de værste huller, mens

garantifonden behandler kravene. Til gengæld er der ikke meget hjælp at hente, hvis man ønsker opbakning til en generel kritik af privat hjemmehjælp.

"Vi har medlemmer, der er glade for deres arbejde i det private, ligesom der er borgere, der nyder godt af den hjælp, de leverer. Det private er kommet for at blive, og vores opgave i den forbindelse er at sørge for, at der er overenskomster og ordentlige løn- og arbejdsforhold. Dér, hvor vi retter kritikken hen, er mod de kommuner,



Foto: Mark Knudsen/Monsun

Faglig sekretær Maria Kim Konstantinidou

der har blikket stift rettet mod prisen. De overser, hvad en konkurrence udelukkende på pris kan have af konse-

kvenser. Både i forhold til forrettningens bæredygtighed og undertiden også i forhold til den kvalitet, der leveres", siger Maria Kim Konstantinidou.

"Fagforeningen råber op om det her, hver gang vi overhovedet kan komme til det. Men indtil kommunerne lærer lektionen, tør jeg ikke tro på, at vi kommer til at se færre konkurrencer fremover. Det bedste, man kan gøre som ansat, er at tage sine forholdsregler og forsikre sig i form af et medlemskab i fagforening og a-kasse".